

ального статусу на основі самоусвідомлення особистісних потреб та інтересів, додання елементу ієрархічності, за якою історично чоловіки розглядалися як істоти вищі, а їх діяльність та її результати більш суспільно значущими, ніж дії та їх результати, досягненні жінками.

Більш збалансована участь у національних структурах управління є сама по собі не стільки метою, скільки засобом підвищення якості управління. Більша участь жінок має допомогти суспільству усвідомити наскільки важлива гендерна проблематика при розгляді політичних процесів і прийнятті політичних рішень та заходів.

Саме тому найкращим буде управління суспільством, засноване на паритетному представництві жінок та чоловіків.

З метою впливу на формування гендерних стереотипів замість традиційних уявлень про роль жінки та чоловіка в суспільстві доцільно звернути особливу увагу на гендерний аспект культури державного управління. Пріоритетними мають бути зусилля, спрямовані на розвиток партнерських взаємин між чоловіками і жінками, утвердження гендерної демократії. Орієнтація кадрової політики в системі державної служби на складові, пов'язані з інтеграційними елементами суттєво збагатить практику державної служби України.

Гаджиева Д. В.

*Национальный университет «Одесская юридическая академия»,
аспирант кафедры социальных теорий*

РАЗГРАНИЧЕНИЕ ПОНЯТИЙ «УЧРЕДИТЕЛЬНОЕ СОБРАНИЕ», «КОНСТИТУЦИОННЫЙ КОНВЕНТ», «КОНСТИТУЦИОННАЯ КОНФЕРЕНЦИЯ», «КОНСТИТУЦИОННАЯ КОМИССИЯ»

Учредительное собрание или Конституанта – разновидность временно действующего представительного, парламентского учреждения, собрания депутатов, уполномоченного оформить новый государственный строй, выработать основополагающие законы, конституцию страны.

Теоретическим источником идеи Учредительного собрания стали политические и правовые искания мыслителей позднего средневековья, идеология западноевропейского Просвещения. Выдвинутые его выдающимися представителями концепции народного суверенитета и общественного договора исходили из естественного, неотчуждаемого права всех народов самим выбирать свой политический и социально-экономический строй, свою форму правления (Протасов Л. Г. Всероссийское Учредительное собрание: история рождения и гибели. М., 1997. С. 11).

В политической литературе термины «учредительное собрание» и «конституционный конвент» часто используются как тождественные и взаимозаменяемые. Изредка, случайно или ошибочно эти термины также используются для обозначения органов, которые являются не выборными, а назначенными, таких как конституционные комиссии или конференции. Во избежание дальнейшей терминологической путаницы,